

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצולת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: רכניצר	שם פרטי: ראובן
---------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: רכניצר	בלועזית Rechnitzer	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: ראובן	בלועזית Reuven	מין: ז / נ תאריך לידה: 30/05/34
מקום לידה (ישוב, מחוז): זגרב	בלועזית Zagreb	ארץ לידה: יוגוסלביה
שם פרטי של האב: אוטו	שם פרטי ושם נעורים של האם: אירמה קראוס	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מגורים קבוע לפני המלחמה: זגרב	בלועזית Zagreb	ארץ המגורים: יוגוסלביה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): זגרב, ליובליאנה, אפריקה – Aprica באיטליה, ציריך האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: ציריך	תאריך השחרור: 30/05/47	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1948	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): קפלוס

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון נולדתי בזגרב יוגוסלביה. חיינו חיים טובים. אבי היה קצין בדרגת סרן במילואים של צבא יוגוסלביה.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

עם הכניעה לגרמנים פשט אבי את מדיו וחזר הביתה. בחודש יוני 1941 היתה סלקציה ובאו שני אנשי גסטאפו ולקחו את אבא. זה היה היום האחרון שראיתי אותו, הוא הוצא להורג כחודש לאחר מכן במקום שנקרא GOSPIC – JADOVNO וכנראה שהוא קבור בקבר אחים. בן 39 היה במוותו. אמא שלי הצליחה להוציא אותנו מהמשלוח. היא ניגשה לקצין אס אס והראתה לו שאני עם תחבושות מזהמות מאחר והייתי אחרי ניתוח קשה בתוספתן וכשהקצין ראה אותי הוא גירש אותנו. כדי לנסות להציל את אחותי ואותי אימנו הכניסה אותנו למנזרים בהם שהינו חצי שנה. היא נאסרה ע"י המשטרה בזגרב ובדרך נס הצליחה להשתחרר ובאותו לילה הוציאה אותנו מהמנזרים וברחנו עם תרמילים על הגב לכיוון סלובניה שהייתה תחת כיבוש איטלקי. האיטלקים תפסו אותנו והעבירו אותנו לבירת סלובניה, ליובליאנה, שם היינו מספר חודשים ואז העבירו אותנו לעיר בשם אפריקה - קרוב לגבול שוויץ. בעיר זו שהינו כשנה וחצי. אני ואחותי למדנו בבית ספר איטלקי והיינו רשומים כיהודים. אנחנו חייבים את החיים שלנו לרודן האיטלקי מוסוליני. בשנת 1943 עם פלישת הגרמנים לאיטליה ברחנו לכיוון שוויץ. עברנו את הגבול והגענו לעיירת הגבול CAMPOCOLONIGNO, בה שהינו כל הלילה בהמתנה לקבלת אישור מהמושל השוויצרי להיכנס. ואכן נכנסנו לשוויץ. אמא שלי הופנתה למחנה פליטים ב-LULERN – ARIENS ואחותי ואני הועברנו למשפחות אומנות.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עם סיום המלחמה אמא שלי הייתה חייבת לחזור ליוגוסלביה. אחותי ואני נשארנו בשוויץ עד 30/05/47 ואז חזרנו ליוגוסלביה. עם הכרזת מדינת ישראל נרשמנו לעליה והמתנו. בסוף 1948 עלינו בנמל טריאסט על האוניה KEFALOS תחת דגל פנמה. היינו 4,000 עולים והשיט נמשך שבועיים.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הגענו לחיפה ומשם העבירו אותנו למחנה עולים בבאר יעקב (ליד צריפין). בתחילת 1949 אחותי ואני עברנו לקיבוץ עין השופט. בינתיים אמא שלי קיבלה דירה משותפת בירושלים בשכונת בקעה ולאחר שנה וחצי הוציאה אותנו מהקיבוץ ועברנו לגור איתה. הייתי בן 16 והתחלתי ללמוד בבית ספר מקצועי "כל ישראל חברים" ולאחר שנה עברתי למרכז ברנדייס שם למדתי מכאניקה עדינה. זה היה בית ספר מקצועי מיוחד בדרגה גבוהה. באחד הימים ביקרה אותנו אלינור רוזוולט והאישה המיוחדת הלן קלר. בשנת 1953 הכרתי את אשתי לעתיד דבורה, שלמדה בבית ספר מקצועי בשם "סליסברג". שני בת הספר היו בסמיכות. דבורה ואני אהבנו אהבה עזה ובילינו במחנות חופש בכפר ויתקין.

עם סיום לימודי בשנת 1954 התגייסתי לצבא לחיל האוויר וב- 5/8/1956 התחתנו כשאני חייל בחובה ודבורה סיימה את לימודיה. החתונה, שהייתה צנועה ביותר, נערכה במועדון "נחשון" ברחוב בן יהודה בירושלים. את ירח הדבש בילינו בנהריה וכעבור חודשיים פרצה מלחמת קדש. השתחררתי ב-1957 ולמחרת התחלתי לעבוד במקצוע שלמדתי.

כאן נולדו ילדי : דפנה 25/8/57
 חיים 24/4/63
 חגי 11/4/72

ראיון: הילה אדיב
 ירושלים. יוני 2010

עריכה: קרן אלמוג

ד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים